

Giới thiệu Pháp Luân Đại Pháp

Pháp Luân Đại Pháp, còn gọi là Pháp Luân Công, là một môn tập luyện có lợi ích cho sức khỏe và tinh thần. Được khai sáng bởi ông Lý Hồng Chí, môn tập này gồm năm bài tập nhẹ nhàng, trong đó có một bài tọa thiền, cùng với việc các học viên nỗ lực thuận theo nguyên lý Chân-Thiện-Nhẫn của vũ trụ ngay trong cuộc sống hàng ngày. Pháp Luân Công không chỉ đem lại lợi ích về sức khỏe và đời sống cho người tập, mà những người khác cũng được hưởng lợi.

Xuất phát từ Trung Quốc năm 1992, đến nay Pháp Luân Công đã có mặt trên khắp thế giới với học viên từ đủ mọi quốc gia, sắc tộc, cũng như các thành phần xã hội. Đối mặt với cuộc đàn áp tà ác của Đảng cộng sản Trung Quốc, học viên Pháp Luân Công càng thể hiện sức mạnh tinh thần hơn nữa qua việc phản bức hại bằng con đường nêu cao đạo lý Chân-Thiện-Nhẫn.

Minh Huệ Net là nguồn thông tin nguyên bản nhất về thực hành Pháp Luân Công và cuộc đàn áp Pháp Luân Công ở Trung Quốc, cũng như cung cấp thông tin kịp thời về tin tức các hoạt động và sự kiện liên quan đến Pháp Luân Công ở Trung Quốc cũng như ở hơn 100 quốc gia trên thế giới nơi Pháp Luân Công đang được tập luyện. Minh Huệ Net đăng tải bài chia sẻ về trải nghiệm và nhận thức của chính các học viên, vốn là những người đóng góp phần lớn bài cho trang web.

Đài Loan: Các học viên Pháp Luân Công tham gia Lễ hội địa phương ở Miaoli

Đội trống lưng biểu diễn ở Lễ hội Rồng Lửa 2012 ở Miaoli, Đài Loan

Thiên Quốc Nhạc Đoàn

[MINH HUỆ] Vào ngày 04 tháng 02, Thiên Quốc Nhạc Đoàn ở Đài Loan và một đội trống lưng, gồm toàn các học viên Pháp Luân Công địa phương đã được mời đến biểu diễn tại Lễ hội Rồng Lửa 2012 ở Miaoli, Đài Loan. Màn biểu diễn của đoàn nhạc rất được yêu thích vào năm ngoái, vì vậy năm nay ban tổ chức đã sắp xếp màn biểu diễn của họ là tiết mục cuối cùng của lễ hội.

52 nhóm đã tham gia diễu hành. Ba tiết mục cuối cùng đều là các học viên Pháp Luân Công: đội trống lưng, Thiên Quốc Nhạc Đoàn, gồm 200 học viên, và một nhóm các học

viên mặc trang phục thiên nữ, phát tặng những bóng sen giấy. Khách giả chào đón nồng nhiệt các tiết mục Pháp Luân Công. Đề chụp được ảnh đoàn nhạc, nhiều người đã băng qua hàng rào cảnh sát và ra giữa phố.

Hàng trăm nghìn người đã xem diễu hành. Có nhiều khán đài quan sát dọc tuyến đường diễu hành. Mỗi khi tiết mục Pháp Luân Công đi qua khán đài, người tổ chức reo lên qua micro: “Pháp Luân Đại Pháp tốt; xin chào đón Thiên Quốc Nhạc Đoàn.”

Một số khán giả đã mua nước đóng chai cho các thành viên đoàn nhạc sau khi họ biểu diễn. Nhiều du khách Trung Quốc cũng đã xem diễu hành và hỏi các học viên những câu hỏi sau đó. ♦

San Diego, California: Các học viên Pháp Luân Công tham dự Lễ mừng Tết Nguyên đán

[MINH HUỆ] Các học viên Pháp Luân Công ở San Diego, California đã tham dự Lễ mừng Tết Nguyên đán ở địa phương được tổ chức bởi cộng đồng người Việt.

Các học viên đã dựng một gian hàng ở lễ kỷ niệm, được tổ chức ở Kearny Mesa, và treo một biểu ngữ lớn đề: “Thế giới cần Chân- Thiện- Nhẫn”.

Các học viên cũng đã biểu diễn các bài công pháp Pháp Luân Công trên sân khấu, trong khi một học viên phương Tây giới thiệu ngắn gọn Pháp Luân Công cho khán giả. Nhiều người đã thích thú tìm hiểu môn tập và một số đã hỏi thông tin liên lạc về các điểm tập công địa phương.

Một nhân viên từ một trường đại học xã hội đã mời các học viên đến một triển lãm y tế trong khuôn viên trường học của họ vào tháng 04, để dạy các sinh viên và giảng viên các bài công pháp.

Biểu diễn các bài công pháp Pháp Luân Công

Nhân viên cửa hàng ở Hồng Kông dùng thiện tâm khuyên một tên cướp có vũ khí

Bài của một học viên Pháp Luân Công ở Hồng Kông

Anh Quảng Sâm Hiệp tại nơi làm việc

[MINH HUỆ] Bạn sẽ làm gì nếu đối mặt với một người đàn ông cố gắng cướp cửa hàng của bạn với một khẩu súng ngắn và một quả bom? Truyền thông Hồng Kông mới đây đã đưa tin về câu chuyện của một nhân viên cửa hàng, người đã thuyết phục một người đàn ông từ bỏ nỗ lực cướp cửa hàng bằng vũ khí. Nhân viên cửa hàng này đã lấy lòng can đảm từ đâu? Sau đây là câu chuyện của anh.

Trong một bản tin ngày 26/12/2011, tờ Apple Daily News đã tường thuật câu chuyện về một nhân viên 41 tuổi tại một cửa hàng 7-11, người đã đối mặt với một nỗ lực cướp bóc bằng súng. Tuy nhiên, người nhân viên đã khuyên người đàn ông rời khỏi hiện trường chứ không nghe theo kế hoạch của anh ta. Một số hãng thông tấn khác cũng đưa tin về câu chuyện này. Tin tức này cũng đã thu hút rất nhiều sự chú ý trên mạng Internet.

Mặc dù truyền thông đã gán cho người nhân viên cửa hàng biệt danh “ông Giang” và “Giang đại hiệp”, tên thực của anh là Quảng Sâm Hiệp. Anh Quảng đã làm việc cho cửa hàng 7-11 trong vòng 11 năm. Sự cố diễn ra tại địa chỉ 118 đại lộ Queens ở

Hồng Kông và lúc 4 giờ sáng ngày 24/12/2011. Theo anh Quảng, khi ấy đồng nghiệp của anh vừa mới rời đi và để lại anh một mình trong cửa hàng. Đột nhiên, một người đàn ông với chiếc mặt nạ đen và nói khẩu âm Đại Lục tiếp cận anh tại quầy thanh toán. Người đàn ông để lộ khẩu súng và đưa ra một chiếc hộp nhỏ, mà anh ta tuyên bố là một quả bom kích hoạt bằng điều khiển từ xa. Người đàn ông yêu cầu anh Quảng đưa cho anh ta tất cả số tiền trong két máy tính tiền.

Anh Quảng thừa nhận rằng anh chưa từng đối mặt với một vụ cướp nào, do đó khi nó xảy ra, trong tâm anh trống rỗng. “Tôi không hề nghĩ về sự an toàn của chính mình. Tôi chỉ nghĩ về người ăn cướp.” Anh Quảng đã không lấy tiền ra. Thay vào đó, anh từ tốn nói với tên cướp, một người đàn ông trong độ tuổi 30, và cố gắng thuyết phục anh ta. “Tôi nói với anh ta, ‘Ồi. Đây là một tội rất nghiêm trọng. Hãy suy nghĩ cho kỹ. Có rất ít tiền trong két máy thanh toán này. Tuy nhiên, một chiếc camera đang quay phim chúng ta. Sẽ rất khó để anh thoát khỏi chỗ này. Hãy nghĩ thật kỹ về điều đó. Đừng làm điều ngu ngốc như thế. Nhanh lên và chạy đi’. Tôi đã cố gắng khuyên anh ta rời khỏi đó.”

“Người đàn ông tỏ ra rất ngạc nhiên. Anh ta sửng sò và im lặng lắng nghe tôi. Dường như anh ta đã thực sự lắng nghe.” Rồi một vị khách bước vào trong cửa hàng. Anh Quảng nói với người mà muốn làm một tên cướp, “Ai đó đang đi vào. Hãy cẩn thận. Rời khỏi đây nhanh lên.” Người đàn ông trông như thể đột nhiên bừng tỉnh. Anh ta nắm vội khẩu súng và quả bom rồi chạy nhanh ra cửa. Toàn bộ biến cố chỉ kéo dài trong vòng vài phút.

Thiện hữu thiện báo, ác hữu ác báo

Người ta đã kinh ngạc trước sự can đảm của anh Quảng. Một số kênh truyền thông tuyên bố anh là một Phật tử. Về tuyên bố này, anh Quảng trình trọng đính chính rằng anh không phải một Phật tử, mà là một học viên Pháp Luân Công. Anh tin rằng “thiện hữu thiện báo, ác hữu ác báo.”

Anh Quảng nói: “Là một học viên Pháp Luân Công, tôi không thể đứng đó và nhìn hành vi xấu diễn ra. Tôi nên có trách nhiệm với xã hội. Sư phụ chúng tôi dạy chúng tôi đi theo nguyên lý Chân-Thiện-Nhẫn của Pháp Luân Công và trở thành một người tốt hơn nữa. Tôi hy vọng ngày càng nhiều người sẽ trở nên tốt hơn. Tôi không muốn nhìn anh ấy phạm tội ăn cướp. Tôi đã nghĩ điều tốt nhất cho anh ấy. Tôi không muốn anh ấy làm một điều ngốc nghếch như vậy. Hối lỗi và cứu rỗi là đi đôi với nhau.”

Khi được hỏi anh đã bắt đầu tập Pháp Luân Công như thế nào, anh Quảng cho biết người em họ anh ở Trung Quốc đã giới thiệu Pháp Luân Công cho anh vào năm 1996. Anh đã hưởng lợi rất nhiều từ môn tập, mà dạy anh tu luyện đạo đức. Khi Đảng Cộng sản Trung Quốc bắt đầu đàn áp Pháp Luân Công vào năm 1999, vợ anh, từ Sán Đầu, Quảng Đông, đã bị kết án phi pháp 3 năm tù giam vì tập Pháp Luân Công. Anh đã thỉnh nguyện ở Hồng Kông để cô được thả. Cuối cùng, vợ anh cũng được thả ra.

Anh Quảng luôn cố gắng làm một người tốt trong cuộc sống thường ngày. Công ty anh rất hài lòng với kết quả công việc của anh và vừa mới thăng chức cho anh. Trong năm mới, anh ước rằng tất cả mọi người sẽ bước ra và kêu gọi công lý cho Pháp Luân Công. ◇

Sư phụ Lý Hồng Chí đã cứu sống tôi

[MINH HUỆ] Tôi năm nay 64 tuổi, sống ở thành phố Thanh Đảo, tỉnh Sơn Đông. Vì làm việc cực nhọc và chịu khổ nhiều, tôi đã bị rất nhiều bệnh và thất lưng bị đau quanh năm. Vào tháng 07 năm nay, thất lưng của tôi càng đau hơn và thậm chí một tháng sau cơn đau vẫn không có cải thiện. Rốt cuộc tôi đã đi kiểm tra kỹ lưỡng tại một bệnh viện tốt nhất trong thành phố. Kết quả đã khiến tôi bị sốc, khi biết rằng cả hai quả thận của mình đều có nhiều khối u. Chuyên gia y tế đã kiểm tra cẩn thận và nói rằng đây là khối u ác tính di truyền, và rất hiếm gặp. Bác sĩ cũng nói rằng thận trái của tôi đã bị hỏng, hiện tại ông chỉ có thể cố cứu lấy thận phải của tôi. Bác sĩ

khuyên rằng thậm chí sau đợt phẫu thuật, tôi chỉ có thể sống nhiều nhất là hai năm. Lựa chọn duy nhất của tôi là có một ca phẫu thuật thận hay lọc thận.

Nghe điều này, tôi chỉ muốn chết. Tôi không muốn trở thành một gánh nặng cho gia đình. Vì đã nghỉ hưu, tôi có thể không đủ tiền để mua một quả thận mới hay điều trị lọc máu.

Em gái của tôi là một học viên Pháp Luân Công. Cô ấy đã đến thăm tôi và nói: “Anh trai, anh không nên sợ. Bình thường anh thích nói với người khác sự thật về Pháp Luân Công và thích nói rằng Pháp Luân Đại Pháp là tốt! Bây giờ hãy cầu xin Sư phụ Lý Hồng Chí giúp đỡ và Ngài nhất định sẽ cứu anh.” Sau đó em tôi lấy ra hai tấm bùa Đại Pháp (1) và đưa cho vợ chồng tôi mỗi người một tấm. Cô ấy bảo chúng tôi thành tâm niệm “Pháp Luân Đại Pháp tốt, Chân-Thiện-Nhẫn tốt!” Tôi để lá bùa vào trong áo choàng phẫu thuật của mình trước khi bị đưa đến phòng mổ.

Sau khi phẫu thuật một ngày, người nhà nói với tôi rằng ca mổ rất thành công. Nước mắt lăn dài trên má tôi. Vào lúc này tôi không thể nói lên lời, nên tôi chỉ nói thầm trong tâm: “Sư phụ Lý, xin cảm ơn vì đã cứu con.”

Sau đó nhiều chuyên gia y tế đã bị sốc khi thấy tôi vẫn còn sống. Tôi bình thân nói với

Tiếp theo trang 2 **Sư phụ Lý Hồng Chí đã cứu sống tôi**

họ: “Tôi đã được một người đáng kính cứu sống và người đó là Sư phụ Lý Hồng Chí.”

Tôi hồi phục rất nhanh chóng. Tôi biết rằng sự kỳ diệu đã xảy ra với tôi là do niềm tin của tôi vào Đại Pháp và tôi đã nhận được nhiều phúc báo nhờ hỗ trợ Đại Pháp. Dù không tu luyện Pháp Luân Đại

Pháp, tôi sẽ tiếp tục nói với những người đang trong mê mờ về sự thần kỳ của Đại Pháp. Thiên ác hữu báo là luật của trời. Con người nên đối xử tốt với đệ tử Đại Pháp và nên ủng hộ Pháp Luân Công. Làm được việc này họ sẽ được an toàn và gặp may mắn. ◇

FDIC: Chế độ Trung Quốc vẫn tiếp tục giết dây tại Khu phố Tàu của Manhattan

Thông cáo báo chí từ Trung Tâm Thông Tin Pháp Luân Đại Pháp

Ngày 27 tháng 01 năm 2012

[MINH HUỆ] NEW YORK – Đảng Cộng Sản Trung Quốc (ĐCSTQ) vẫn tiếp tục đứng sau giết dây ở Khu phố Tàu của Manhattan, làm gia tăng thêm nỗi sợ hãi của nhiều người trong cộng đồng đối với chế độ Trung Quốc, trong khi đó cũng đẩy lên thối nát lo ngại rằng làm thế nào một thế lực cộng sản hải ngoại có thể thao túng các sự kiện cộng đồng trên đất Mỹ.

Những người đại diện của Hiệp hội Pháp Luân Công địa phương cho biết đơn xin tham gia lễ diễu hành Tết của người Hoa ở Khu phố Tàu của họ – sự kiện cộng đồng lớn nhất trong năm – đã bị từ chối bởi những người tổ chức lễ diễu hành, và áp lực từ Lãnh sự quán Trung Quốc là nguyên nhân đằng sau vụ việc này.

“Lãnh sự quán Trung Quốc đang dùng thế lực ở Khu phố Tàu để đàn áp và đẩy Pháp Luân Công ra ngoài lề ở thành phố New York này”, Giám đốc điều hành Trung Tâm Thông Tin Pháp Luân Đại Pháp Levi Browde cho biết. “Đây là một sự thật được tiết lộ từ nhiều nguồn khác nhau, trong đó có cả các quan chức cao cấp của Trung Quốc đã chạy sang phía phương Tây và tiết lộ mức độ mà các quan chức Lãnh sự quán Trung Quốc thực hiện việc này trên khắp thế giới”

Ông Browde nói thêm, “Tôi cho rằng tất cả chúng ta cần tự vấn rằng việc một chế độ cộng sản hải ngoại đang điều khiển các sự kiện ở nơi đây ngay tại sân sau của chúng ta là nghĩa làm sao”.

Ban tổ chức của lễ diễu hành Khu phố Tàu, Hội vì một Khu phố Tàu tốt đẹp hơn phối hợp với Hiệp hội Phúc Kiến ở Mỹ cho rằng lý do từ chối chủ yếu liên quan đến những quan ngại về “an ninh” – ám chỉ rõ ràng đến mối nguy hại tiềm tàng có thể xảy ra cho những người tham gia diễu hành do những nhóm thù địch chửi mắng thậm tệ những người tham gia diễu hành Pháp Luân Công.

Tuy nhiên, những người đại diện của Hiệp hội Pháp Luân Công cho biết họ đã tham gia nhiều lễ diễu hành ở Khu phố Tàu của Manhattan – mỗi năm một hoặc hai lần – mà không có sự cố gì. Ngoài ra, từ chối quyền tự do ngôn luận đối với các nạn nhân có khả năng bị quấy rối không phải là cách thức giải quyết bất kỳ mối đe dọa nào.

Trên thực tế, Pháp Luân Công luôn là một phần yên bình và gắn bó trong cộng đồng Trung Quốc. “Máu thuần” chỉ nảy sinh vào hồi đầu tháng 07 năm 1999, khi chế độ Trung Quốc phát động một chiến dịch bạo lực nhằm nhổ tận gốc môn tập luyện ở Trung Quốc. Hàng nghìn người đã bị tra tấn đến chết, và hàng chục triệu công dân Trung Quốc theo tập Pháp Luân Công hàng ngày sống trong mối đe dọa bị giam giữ tùy tiện, bỏ tù phi pháp, tra tấn và bị giết hại.

Là một phần của chiến dịch này, các Đại sự quán và Lãnh sự quán Trung Quốc trên khắp thế giới hành động để cách ly và bịt miệng Pháp Luân Công ở hải ngoại. Xác nhận trước Quốc Hội ngày 21 tháng 07 năm 2005, cựu lãnh sự về các vấn đề chính trị của Trung Quốc ở Sydney, Australia, ông Chen Yonglin đã tiết lộ rằng mỗi Đại sự quán và Lãnh sự quán của Trung Quốc trên toàn thế giới được yêu cầu phải có ít nhất một nhân viên phụ trách làm gián điệp và bức hại Pháp Luân Công ở nước sở tại của họ.

Pháp Luân Công tiêu biểu cho tinh hoa của văn hóa Trung Quốc, theo đuổi những lý tưởng truyền thống qua hàng ngàn năm. Vì vậy, thật đáng buồn và không may rằng vào một ngày vốn đề ca tụng văn hóa truyền thống của Trung Quốc, thì chính thế lực của Đảng Cộng sản Trung Quốc sẽ phô trương tại Khu phố Tàu của thành phố New York, trong khi những người đại diện cho văn hóa Trung Hoa đích thực và lành mạnh lại bị đẩy qua một bên.

ĐỂ BIẾT THÊM THÔNG TIN, MỜI LIÊN LẠC VỚI TRUNG TÂM THÔNG TIN PHÁP LUÂN ĐẠI PHÁP

Liên lạc viên: Gail Rachlin (1 917-757-9780), Levi Browde (1 845-418-4870), Erping Zhang (1 646-533-6147), or/hoặc Joel Chipkar (1 416-731-6000) ◇

HÌNH ẢNH VỀ PHÁP LUÂN CÔNG

Các học viên Pháp Luân Công Đài Loan ngồi thiền để thỉnh nguyện kêu gọi chấm dứt bức hại Pháp Luân Công tại Trung Quốc.

Cựu Bộ trưởng ngoại giao Canada (chuyên trách về châu Á-Thái Bình Dương) và luật sư nhân quyền quốc tế cao cấp thúc giục Thủ tướng Canada ngăn chặn việc xuất khẩu những sản phẩm lao động nô lệ của Trung Quốc

Bài của phóng viên Minh Huệ Anh Từ

Ông David Kilgour tại cuộc họp báo ngày 31 tháng 01 năm 2012

[MINH HUỆ] NGÀY 31 THÁNG 01 NĂM 2012, CỰU BỘ TRƯỞNG NGOẠI GIAO CANADA (CHUYÊN TRÁCH VỀ CHÂU Á – THÁI BÌNH DƯƠNG) DAVID KILGOUR VÀ LUẬT SƯ NHÂN QUYỀN QUỐC TẾ DAVID MATAS CÙNG VIẾT THƯ CHO THỦ TƯỚNG STEPHEN HARPER, THỨC GIỤC ÔNG YÊU CẦU CHÍNH QUYỀN TRUNG QUỐC NGỪNG XUẤT KHẨU NHỮNG SẢN PHẨM LAO ĐỘNG NÔ LỆ TỚI CANADA TRONG CHUYẾN THĂM SẮP TỚI TRUNG QUỐC.

Ông David Kilgour đã công bố bức thư tại một cuộc họp báo cùng ngày. Bức thư viết “Những người theo học Pháp Luân Công chiếm ít nhất là một nửa trong số 250.000 tù nhân được ghi nhận chính thức trong các trại lao động cải tạo của quốc gia này”. “Các cơ sở giam giữ tùy tiện ở Trung Quốc không chỉ là các trại lao động cưỡng bức. Chúng còn là những ngân hàng cung cấp tạng cưỡng bức lớn”.

Ông Matas và Kilgour viết trong thư: “Nhân dịp phái đoàn thương mại của ngài đến Trung Quốc vào tháng Hai, chúng tôi thúc giục ngài yêu cầu chính quyền Trung Quốc ngừng xuất khẩu những sản phẩm lao động cưỡng bức tới Canada và đóng cửa mạng lưới các trại lao động cưỡng bức trên quy mô rộng ở Trung Quốc. Chúng tôi khuyến nghị ngài đề xuất một thỏa thuận với Trung Quốc nhằm đảm bảo rằng việc này được thực hiện”.

“Trung Quốc tiến hành lao động cưỡng bức một cách có hệ thống ở mọi loại hình cơ sở giam giữ – các nhà tù là nơi mà giam giữ các phạm nhân bị kết án, giam giữ hành chính đối với những ai chưa bị buộc tội, và cải thông qua các trại lao động. Một tuyên bố năm 1998 của Tổ chức Lao Động Quốc Tế (ILO) cam kết rằng tất cả các nước thành viên, trong đó có Trung Quốc, loại bỏ lao động cưỡng bức. Chính phủ Trung Quốc đã báo cáo với ILO rằng Hiến pháp của nước này cấm lao động cưỡng bức và rằng có một chính sách quốc gia về loại bỏ tất cả các hình thức lao động cưỡng bức”.

Tuy nhiên, Đảng Cộng sản Trung Quốc đã không giữ lời hứa của mình. “Lao động cưỡng bức ở trung tâm giam giữ không phải là việc

lạm dụng luật pháp Trung Quốc. Mà đó là quy định của luật pháp. Điều 58 của Luật Trung Quốc về nhà tù quy định rằng các nhà tù có thể trừng phạt một tù nhân khỏe mạnh nhưng từ chối làm việc”.

“Hầu hết những người trong các trung tâm lao động nô lệ của Trung Quốc là các học viên Pháp Luân Công, một môn tập luyện tinh thần dựa trên bộ bài tập động tác mà đảng Cộng sản Trung Quốc đã cấm vào năm 1999 vì lo sợ rằng uy quyền tư tưởng tối cao của đảng bị đe dọa bởi sự phổ biến của nó. Báo cáo cấp quốc gia về Trung Quốc năm 2005 của Văn phòng Nhà nước Hoa Kỳ chỉ ra rằng công an Trung Quốc điều hành hàng trăm trung tâm giam giữ, với 340 trung tâm cải tạo thông qua lao động, mỗi trung tâm có sức chứa khoảng 300.000 người. Các báo cáo cấp quốc gia năm 2008 của Văn phòng Nhà nước nói rằng: ‘Một số nhà quan sát hải ngoại ước tính rằng những người theo học Pháp Luân Công chiếm tối thiểu một nửa trong số 250.000 tù nhân được ghi nhận chính thức trong các trung tâm cải tạo thông qua lao động của quốc gia này...’”

“Các tù nhân được ghi nhận chính thức không phải là toàn bộ số người bị giam giữ. Các ước tính không chính thức cho rằng có 1.200 trại lao động cưỡng bức với hai triệu tù nhân.”

“Chúng tôi, trong hai báo cáo vào năm 2006 và năm 2007 và một cuốn sách được xuất bản năm 2009 với tiêu đề Thu hoạch Đẫm máu, kết luận rằng hàng chục ngàn học viên Pháp Luân Công đã bị giết hại để lấy tạng đem bán với mục đích cấy ghép. Các cơ sở giam giữ tùy tiện của Trung Quốc không chỉ là các trại lao động cưỡng bức. Chúng còn là những ngân hàng cấp tạng cưỡng bức lớn”.

Bức thư kết luận: “Việc nhập khẩu cần phải chịu sự giám sát về cả mặt kinh tế và đạo đức. Một phái đoàn thương mại đến một quốc gia Cộng sản xuất khẩu các sản phẩm lao động nô lệ khắp thế giới ở mức giá sàn nên làm nhiều việc hơn là dành được những thương vụ tốt cho Canada. Phái đoàn nên làm những gì có thể để chấm dứt nạn lao động nô lệ đáng ghê tởm ở Trung Quốc”.

Ba nạn nhân của cuộc bức hại Pháp Luân Công, ông Lâm Minh Lập, ông Hà Lập Chí và ông Trương Thiên Khiếu, đã kể lại chi tiết trải nghiệm cá nhân của họ ở Trung Quốc.

Ông Lâm đã bị bắt bốn lần bởi ĐCS TQ. Trong sáu năm bị giam ở Thượng Hải, ông đã bị tra tấn, tẩy não, và phải lao động ở cường độ cao mười sáu giờ một ngày.

Ông Hà Lập Chí bị cầm tù ba năm rưỡi vì nói cho mọi người biết về chân tướng Pháp Luân Công. Ông đã bị tra tấn và phải lao động nô lệ ở nhà tù Thiên Tân Trà Điền. Ông nói: “Chúng tôi đã bị bắt làm việc hơn mười giờ một ngày, đào mương và trồng cây. Tôi đã bị kiệt sức đến mức tôi không thể đứng thẳng. Tôi không thể ngủ vì đau đớn. Chúng tôi phải ăn những thực phẩm tồi tệ hoặc bị bỏ đói”. Một trong những việc mà ông Chí Lập đã làm là khâu bóng đá để xuất khẩu sang Hàn Quốc

Vào ngày họp báo, dưới trời mưa tuyết, hàng trăm học viên Pháp Luân Công từ Toronto, Montreal, Waterloo, và Ottawa đã biểu tình tại đồi Capitol. Họ lặng lẽ tập các bài công pháp và nhắc nhở những người Canada tốt bụng về cuộc bức hại ở Trung Quốc trong mười hai năm qua. Họ kêu gọi Thủ tướng đưa ra vấn đề cuộc bức hại với chính quyền Trung Quốc, và yêu cầu thả các học viên Pháp Luân Công, trong đó có mười một người thân của những người Canada. ◊